

Pasaje din MANA

19 mai

Rom. 14:1-23:

1 Primiți bine pe cel slab în credință și nu vă apucați la vorbă asupra părerilor îndoielnice.

2 Unul crede că poate să mănânce de toate, pe când altul, care este slab, nu mănâncă decât verdețuri.

3 Cine mănâncă să nu disprețuiască pe cine nu mănâncă și cine nu mănâncă

să nu judece pe cine
mănâncă, fiindcă Dumnezeu l-
a primit.

4 Cine ești tu, care judeci pe
robul altuia? Dacă stă în
picioare sau cade, este treaba
stăpânului său; totuși va sta
în picioare, căci Domnul are
putere să-l întărească pentru
ca să stea.

5 Unul socotește o zi mai
presus decât alta; pentru altul,
toate zilele sunt la fel. Fiecare
să fie deplin încredințat în
mintea lui.

6 Cine face deosebire între zile pentru Domnul o face.

Cine nu face deosebire între zile pentru Domnul n-o face.

Cine mănâncă pentru Domnul mănâncă, pentru că aduce mulțumiri lui Dumnezeu. Cine nu mănâncă pentru Domnul nu mănâncă și aduce și el mulțumiri lui Dumnezeu.

7 În adevăr, niciunul din noi nu trăiește pentru sine și niciunul din noi nu moare pentru sine.

8 Căci, dacă trăim, pentru Domnul trăim și, dacă murim,

pentru Domnul murim. Deci, fie că trăim, fie că murim, noi suntem ai Domnului.

9 Căci Hristos pentru aceasta a murit și a înviat, ca să aibă stăpânire și peste cei morți, și peste cei vii.

10 Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.

11 Fiindcă este scris: „Pe viața Mea Mă jur, zice

Domnul, că orice genunchi se va pleca înaintea Mea și orice limbă va da slavă lui Dumnezeu.”

12 Așa că fiecare din noi are să dea socoteală despre sine însuși lui Dumnezeu.

13 Să nu ne mai judecăm dar unii pe alții. Ci mai bine judecați să nu faceți nimic care să fie pentru fratele vostru o piatră de poticnire sau un prilej de păcătuire.

14 Eu știu și sunt încredințat în Domnul Isus că nimic nu

este necurat în sine și că un lucru nu este necurat decât pentru cel ce crede că este necurat.

15 Dar, dacă faci ca fratele tău să se mâhnească din pricina unei mâncări, nu mai umbli în dragoste! Nu nimici, prin mâncarea ta, pe acela pentru care a murit Hristos!

16 Nu faceți ca binele vostru să fie grăit de rău.

17 Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace

și bucurie în Duhul Sfânt.

18 Cine slujește lui Hristos în felul acesta este plăcut lui Dumnezeu și cinstit de oameni.

19 Așadar să urmărim lucrurile care duc la pacea și zidirea noastră.

20 Să nu nimicești pentru o mâncare lucrul lui Dumnezeu. Drept vorbind, toate lucrurile sunt curate. Totuși a mânca din ele, când faptul acesta ajunge pentru altul un prilej de cădere, este rău.

21 Bine este să nu mănânci carne, să nu bei vin și să te ferești de orice lucru care poate fi pentru fratele tău un prilej de cădere, de păcătuire sau de slăbire.

22 Încredințarea pe care o ai, păstrează-o pentru tine, înaintea lui Dumnezeu. Ferice de cel ce nu se osândește singur în ce găsește bine.

23 Dar cine se îndoiește și mănâncă este osândit, pentru că nu mănâncă din încredințare. Tot ce nu vine

din încredințare e păcat.

Rom. 15:2-7:

2 Fiecare din noi să placă aproapelui în ce este bine, în vederea zidirii altora.

3 Căci și Hristos nu și-a plăcut Lui însuși, ci, după cum este scris: „Ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine au căzut peste Mine.”

4 Și tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin

mângâierea pe care o dau
Scripturile, să avem nădejde.
5 Dumnezeuul răbdării și al
mângâierii să vă facă să aveți
aceleași simțăminte unii față
de alții, după pilda lui Hristos
Isus,

6 pentru ca toți împreună, cu
o inimă și cu o gură, să slăviți
pe Dumnezeu, Tatăl Domnului
nostru Isus Hristos.

7 Așadar primiți-vă unii pe
alții, cum v-a primit și pe voi
Hristos, spre slava lui
Dumnezeu.

1 Cor. 8:7-13:

7 Dar nu toți au cunoștința aceasta. Ci unii, fiind obișnuiți până acum cu idolul, mănâncă un lucru ca fiind jertfit unui idol; și cugetul lor, care este slab, este întinat.

8 Dar nu carnea ne face pe noi plăcuți lui Dumnezeu: nu câștigăm nimic dacă mâncăm din ea și nu pierdem nimic dacă nu mâncăm.

9 Luați seama însă ca nu cumva această slobozenie a

voastră să ajungă o piatră de poticnire pentru cei slabi.

10 Căci dacă te vede cineva pe tine, care ai cunoștință, că șezi la masă într-un templu de idoli, cugetul lui, care este slab, nu-l va împinge pe el să mănânce din lucrurile jertfite idolilor?

11 Și astfel, el, care este slab, va pieri din pricina acestei cunoștințe a ta; el, fratele pentru care a murit Hristos!

12 Dacă păcătuți astfel împotriva fraților și le răniți

cugetul lor slab, păcătuiți
împotriva lui Hristos.

13 De aceea, dacă o mâncare
face pe fratele meu să
păcătuiască, nu voi mânca
niciodată carne, ca să nu fac
pe fratele meu să păcătuiască.

1 Cor. 9:4-27:

4 N-avem dreptul să mâncăm
și să bem?

5 N-avem dreptul să ducem
cu noi o soră, care să fie
nevasta noastră, cum fac
ceilalți apostoli și frații

Domnului, și Chifa?

6 Ori numai eu și Barnaba n-avem dreptul să nu lucrăm?

7 Cine merge la război pe cheltuiala sa? Cine sădește o vie și nu mănâncă din rodul ei? Cine paște o turmă și nu mănâncă din laptele turmei?

8 Lucrurile acestea le spun după felul oamenilor? Nu le spune și Legea?

9 În adevăr, în Legea lui Moise este scris: „Să nu legi gura bouului care treieră grâul!” Pe boi îi are în vedere Dumnezeu

aici?

10 Sau vorbește El înadins pentru noi? Da, pentru noi a fost scris astfel, căci cine ară trebuie să are cu nădejde și cine treieră grâul trebuie să-l treiere cu nădejdea că va avea parte de el.

11 Dacă am semănat printre voi bunurile duhovnicești, mare lucru este dacă vom secera bunurile voastre vremelnice?

12 Dacă se bucură alții de acest drept asupra voastră, nu

ni se cade cu mult mai mult nouă? Dar noi nu ne-am folosit de dreptul acesta, ci răbdăm totul, ca să nu punem vreo piedică Evangheliei lui Hristos.

13 Nu știți că cei ce îndeplinesc slujbele sfinte sunt hrăniți din lucrurile de la Templu și că cei ce slujesc altarului au parte de la altar?

14 Tot așa, Domnul a rânduit ca cei ce propovăduiesc Evanghelia să trăiască din Evanghelie.

15 Dar eu nu m-am folosit de niciunul din aceste drepturi. Și nu vă scriu aceste lucruri ca să cer să se facă așa cu mine, căci aș vrea mai bine să mor decât să-mi ia cineva pricina mea de laudă.

16 Dacă vestesc Evanghelia, nu este pentru mine o pricină de laudă, căci trebuie s-o vestesc; și vai de mine, dacă nu vestesc Evanghelia!

17 Dacă fac lucrul acesta de bunăvoie, am o răsplată. Chiar dacă-l fac de silă, este o

isprăvnicie care mi-a fost încredințată.

18 Care este atunci răsplata mea? Este să vestesc fără plată Evanghelia pe care o vestesc și să nu mă folosesc de dreptul meu în Evanghelie.

19 Căci, măcar că sunt slobod față de toți, m-am făcut robul tuturor, ca să câștig pe cei mai mulți.

20 Cu iudeii m-am făcut ca un iudeu, ca să câștig pe iudei; cu cei ce sunt sub Lege m-am făcut ca și când aș fi fost sub

Lege (măcar că nu sunt sub Lege), ca să câștig pe cei ce sunt sub Lege;

21 cu cei ce sunt fără Lege m-am făcut ca și cum aș fi fost fără lege (măcar că nu sunt fără o lege a lui Dumnezeu, ci sunt sub legea lui Hristos), ca să câștig pe cei fără lege.

22 Am fost slab cu cei slabi, ca să câștig pe cei slabi. M-am făcut tuturor totul, ca, oricum, să măntuiesc pe unii din ei.

23 Fac totul pentru

Evanghelie, ca să am și eu parte de ea.

24 Nu știți că cei ce aleargă în locul de alergare toți aleargă, dar numai unul capătă premiul? Alergați dar în așa fel ca să căpătați premiul!

25 Toți cei ce se luptă la jocurile de obște se supun la tot felul de înfrânări. Și ei fac lucrul acesta ca să capete o cunună care se poate veșteji: noi să facem lucrul acesta pentru o cunună care nu se poate veșteji.

26 Eu, deci, alerg, dar nu ca și cum n-aș ști încotro alerg. Mă lupt cu pumnul, dar nu ca unul care lovește în vânt.

27 Ci mă port aspru cu trupul meu și-l țin în stăpânire, ca nu cumva, după ce am propovăduit altora, eu însumi să fiu lepădat.

Gal. 2:20:

20 Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc..., dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața pe

care o trăiesc acum în trup o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine.

Gal. 6:1:

1 Fraților, chiar dacă un om ar cădea deodată în vreo greșeală, voi, care sunteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blândeții. Și ia seama la tine însuși ca să nu fii ispitit și tu.

Mat. 16:24,26:

24 Atunci, Isus a zis ucenicilor Săi: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze. ...

26 Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?

1 Tes. 5:10:

10 care a murit pentru noi, pentru ca, fie că veghem, fie

că dormim, să trăim împreună
cu El.

1 Pet. 4:2:

2 pentru ca, în vremea care-i
mai rămâne de trăit în trup, să
nu mai trăiască după poftele
oamenilor, ci după voia lui
Dumnezeu.

2 Cor. 5:15:

15 Și El a murit pentru toți,
pentru ca cei ce trăiesc să nu
mai trăiască pentru ei înșiși, ci
pentru Cel ce a murit și a

înviat pentru ei.